RIIGI TEATAJA

Nr. 4. 10. jaanuaril 1939. Nr. 4.

I.

Art. 12. **Omavalitsuste Teataja seaduse muutmise seadus.**

13. **Otsus administratiivkorras väljasaadetavate välismaalaste paigutamise kohtade kohta.**

14. **Kalandusseaduse teostamise määrus.**

I.

12. Omavalitsuste Teataja seaduse muutmise seadus.

Antud Vabariigi Presidendi poolt dekreedina 7. jaanuaril 1939.

I.

Omavalitsuste Teataja seaduse (RT 1938, 39, 358) II osa muudetakse ning pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

II osa.

Käesolev seadus pannakse kehtima eriseadusega.

II.

Riigi Teataja seadust (SK I 1938, 3, 8) täiendatakse § 21 järgmises redaktsioonis:

§ 21. Kohalikkude omavalitsuste ja vähemusrahvuste kultuuromavalitsuste määrused, korraldused ning muud otsused, milledel on üldkohuslik iseloom, samuti kutsealaste omavalitsuste kohuslikud korraldused kui ka kõigi eeltähendatud omavalitsuste igasugused muud korraldused, teadaanded ja kuulutused, mis vastavate seaduste järgi kuuluvad avaldamisele üldiseks teadmiseks, avaldatakse kuni Omavalitsuste Teataja seaduse kehtimahakkamiseni Riigi Teatajas vastavalt esimeses või kolmandas osas.

III.

Seaduste Kogu I köite väljaandmise seaduse (RT 1938, 39, 351) § 2 muudetakse ning pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 2. Seaduste Kogu I köites leiduvad seadused võetakse kohaldamisele köite redaktsioonis arvates 1. juunist 1938, välja arvatud Riigi Teataja seadus, mis võetakse kohaldamisele köite redaktsioonis arvates 15. jaanuarist 1939.

IV.

Käesolev seadus jõustub 15. jaanuaril 1939. Samast ajast kaotab kehtivuse Omavalitsuste Teataja seaduse jõustumise tähtaja edasilükkamise seadus (RT 1938, 59, 565).

Tallinnas, 7. jaanuaril 1939.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.

Rich. Veermaa
Siseminister.

---

13. Vabariigi Valitsuse otsus 30. detsembrist 1938.

Heakorra ja julgeoleku seaduse § 365—379 (Vene sead. kogu XIV köide, 1936. a. väljaanne) põhjal Siseministri korraldusel administratiivkorras väljasaadetavate välismaalaste paigutamise kohtadeks järgnevaks kolmeks aastaks (1939—1941) määratakse Hiiu- ja Kihnu saared ning kuni 1. aprillini 1939 Sõmeru, Järva, Vaivara, Püssi, Maidla, Erra ja Kohtla vallad ja pärast 1. aprilli 1939 Sõmeru, Vaivara, Maidla, Erra, Kohtla ning Lüganuse vallad Viru maakonnas.

Peaminister K. Eenpalu.

Siseminister Rich. Veermaa.

Riigisekretär K. Terras.

---

14. Kalandusseaduse teostamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 31. detsembril 1938.

Alus: Kalandusseaduse (RT 1938, 60, 588) § 1 p. 1, 24 p. 8 ja 33.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Kalapüügiõigus veekogudes, kui see ei ole Kalandusseaduse § 1 p. 2 eeskirjadele vastavalt üle läinud kolmandale isikule, kuulub kaldaomanikule temale kuuluva kalda pikkuses.

§ 2. Seni riigi majandamisel olnud veekogude kalapüügiõiguse omaniku vastavalt Kalandusseaduse § 1 p. 2 eeskirjadele selgitab ja vastaval juhul veekogude riigilt eravaldusse ülemineku otsustab, arvesse võttes maaplaane,

dokumente ja muid tõendeid, selle talituse või osakonna direktor, kelle valitsemisel oli veekogu. Enne otsuse tegemist kuulatakse ära Riigikontrolli seisukoht.

§ 3. Juriidilised isikud võivad oma püügiõigust kasutada tähtajaliste püügilubade väljaandmise teel ainult Põllumajandusosakonna nõusolekul. Kalapüügiks käsiõngega ja vähipüügiks lubade väljaandmisel ei ole Põllumajandusosakonna nõusolu vajalik. Tähtajalised püügiload antakse kestusega kuni üks aasta.

§ 4. Kui sisevetes kalapüügi vee-aladele juurdepääsuks, püügi teostamiseks või püüniste kuivatamiseks puudub tarvilik maa-ala, võivad püügiõiguslased küsimuse korraldamiseks esitada sooviavalduse kohalikule metsaülemale, kes selle oma arvamusega saadab Riigimetsade Talitusele. Kui maa-ala on kalapüügi huvides tarvilik ja seda ei saada kasutamiseks või omandiks kokkuleppel, teeb Põllutööminister Vabariigi Valitsusele ettepaneku vastava maa-ala sundvõõrandamiseks. Sundvõõrandamise menetlus ja tasumaksmine toimub sundvõõrandamise kohta kehtivate eeskirjade järgi.

§ 5. Kalandusseaduse § 2 viimases lõikes ettenähtud kalapüügiload välismaalastele, samuti load riigile kuuluvais vetes käsiõngega kalapüügiks, annab Riigimetsade Talitus ja selle talituse direktori korraldusel temale alluvad asutised. Load antakse kestusega kuni üks aasta, on nimelised ja nende väljaandmisel võetakse tasu Põllutööministri poolt määratud normide järgi.

Eelmises lõikes ettenähtud käsiõngega kalapüügilube võib otsustada tasuta välja anda Riigimetsade Talituse direktor turismi huvides ja teaduslikuks otstarbeks.

§ 6. Käsiõngega kalapüügi all tuleb mõista kalapüüki vibuõngega (ritvõngega), spinningiga, mänguõngega (spiilhaagiga, sikuskaga) ja landiga (vedeliga), mille juures püüdja alati püünise juures peab olema.

§ 7. Teaduslikuks või kalanduse arendamise otstarbeks, eriti kalamarja võtmiseks ja otstarbekohaste püügiviiside kindlaksmääramiseks võib Põllumajandusosakonna direktor lubada kalapüüki keelatud püügiriistadega, keelatud ajal ja kohtades ning igas suuruses.

§ 8. Enne jõgede süvendamisele või õgvendamisele asumist on tööde teostajad kohustatud süvendamise või õgvendamise kavatsusest teatama Põllumajandusosakonnale vähemalt üks kuu ette. Teatises tuleb anda andmed süvendus- või õgvendustööde kestuse ja teostamisviisi kohta. Süvendustööde teostamisel võib Põllumajandusosakond nõuda süvendatava jõesängi alalise veevoolu jätmist, kui see on vajalik kalade ja vähkide alalhoidmiseks.

§ 9. Põllutööminister võib oma otsusega nõuda jõgede paisudele kalatreppide ehitamist paisuomanikelt, kui selle jõe majanduslikult tähtsamate kalaliikide kudekohad asuvad pealpool paisu, samuti võib nõuda kalatreppide ehitamist angerjatele nende kasvukohtadele pääsemiseks. Kalatrepi on paisuomanik kohustatud ehitama omal kulul Põllumajandusosakonna poolt heaks kiidetud kava kohaselt ja määratud tähtajaks. Tähtaeg kalatrepi ehitamiseks ei või olla vähem kui üks aasta ministri otsuse teatamise ajast arvates.

§ 10. Üleujutatud maa-alaks loetakse maa-ala, mis ajutiselt on üle ujutatud alalise veekoguga vahetus ühenduses oleva veega. Kui üleujutatud maa-ala on ühenduses mitme veekoguga, arvatakse ta selle veekogu juurde kuuluvaks, millele ta asub kõige lähemal.

§ 11. Veskite paisjärved loetakse voolavate vete hulka, kui nendest ojad või jõed läbi voolavad. Paisjärved, mis moodustuvad ainult nendesse suubuvaist allikaist või ümbruskonna sademevetest, loetakse järvedeks.

§ 12. Kui see on tarvilik kalanduse huvides, võib Põllutööminister otsustada nõuda kalapüügiõiguslastelt veekogu majandamiskava koostamist. Koostatud majandamiskava esitatakse kinnitamiseks Põllumajandusosakonnale. Veekogu majandamiskava peab sisaldama vähemalt:

1) kasutada lubatud püüniste liikide ja nende mõõtude määritluse;
2) kalapüügiajad;
3) püügiks lubatud kalaliikide loetluse ja kalade alammõõdud;
4) määritluse, missuguseid kalaliike kohustatakse veekogusse juurde tooma ja mis määral.

Majandamiskava täitmise järelevalvet teostab Põllumajandusosakond.

§ 13. Kui kalapüügiõiguslane ei esita temale antud tähtajaks veekogu majandamiskava või jääb esitatud kava kinnitamata, paneb majandamiskava kehtima veekogu kohta Põllumajandusosakond. Ei täida kalapüügiõiguslane kehtimapandud ja temale teatavaks tehtud majandamiskava nõudeid, võib Põllumajandusosakond välja anda majandamiskava kohase kalapüügi teostamise. Kalapüügist sel teel saadud tulud kantakse Kalanduskapitali.

§ 14. Uute kalaliikide sissetoomise kavatsusest jõgedesse ja üle viiehektaarilise pindalaga järvedesse, kui nende kohta ei ole kehtima pandud majandamiskava, on kalapüügiõiguslane kohustatud teatama Põllumajandusosakonnale hiljemalt 10 päeva enne kalade vettelaskmist. Põllutööminister võib keelata veekogusse lasta selle veekogu majandamisele kahjulikke kalaliike. Ministri keeluotsusest teatatakse kalapüügiõiguslasele õigeaegselt.

2. peatükk.

Angerjapüük sügavveemõrdadega.

§ 15. Ära kuulanud Kalanduskoja seisukoha, mis esitatakse Põllumajandusosakonna kaudu, on Põllutööministril õigus kindlaks määrata kohti meres, mis kuuluvad ainuõiguslikuks kasutamiseks angerja püügiks sügavveemõrdadega.

§ 16. Eelmises (15) paragrahvis nimetatud püügikohad angerja-sügavveemõrdadega määrab Põllutööminister tasuta, tähtajaga kuni viieks aastaks. Püügikoha saaja on kohustatud püügikohale asetatud mõrdade algus- ja lõpupunktid tähistama vähemalt 2 meetrit veest väljaulatuvate märkidega, millel tähendatakse püügikoha kasutaja nimi ja aadress.

§ 17. Isik, kes soovib püügikohta ainuõiguslikuks kasutamiseks angerja püügiks, esitab hiljemalt 1. novembriks vastava sooviavalduse Kalanduskojale, ära tähendades enda nime ja aadressi ning soovitud püügikoha täpse asukoha kaardil. Kalanduskoda esitab sooviavaldused ühes oma seisukohaga Põllumajandusosakonnale hiljemalt 1. detsembriks. Põllutööministri otsus teatatakse püügikoha soovijale hiljemalt 15. jaanuariks.

§ 18. Püügikoha kasutamise loa saaja on kohustatud asetama temale määratud kohale angerja-sügavveemõrrad 1. septembriks. Selle nõude täitmata jätmisel kaotab loa saaja püügi ainuõiguse sellel püügikohal.

Püügikohad, millele Põllutööminister ei ole määranud ainuõiguslikku kasutajat või mille kasutamisload on eelmise lõike alusel tühinenud, on vabad kasutamiseks kõigile.

§ 19. Kalapüügikohad sügavveemõrdade asetamiseks ja mõrdade suund meres märgitakse kindlate märkidega kaldal või mujal Katastri Ameti korraldusel. Märkide asetamise kulud kannab püügikoha kasutaja. Tarbe korral võib kulud esialgselt katta Kalanduskapitalist, kuhu summad püügikoha kasutajalt sissenõudmisel tagasi kantakse.

3. peatükk.

Kalapüügi piirkondade moodustamine ja püügiõiguse rendile andmine.

§ 20. Riigi kalapüügikohtade väljarentimiseks registreeritakse Riigimetsade Talituses vastav riigi kalapüügi piirkond. Riigimetsade Talituse valitsemisele kuuluvate riigi veekogude või nende osade kohta esitab ettepanekud kalapüügi piirkonna moodustamiseks kohalik metsaülem, teiste riigile kuuluvate veekogude või nende osade kohta teeb ettepanekud Riigimetsade Talitusele vastava ministeeriumi osakonna või talituse direktor. Ettepanekule kalapüügi piirkonna registreerimise kohta tuleb lisandada andmed piirkonna koosseisu, seniste kasutamistingimuste, veekogu pindala suuruse või kalda pikkuse ja selles veekogus esinevate kalaliikide kohta.

§ 21. Kui kalapüügiõigus veekogus kuulub ainult osaliselt riigile, siis selgitab eelmises (20) paragrahvis ettenähtud piirkonna registreerimiseks esitaja, missugune osa sellest veekogust kuulub riigile, kes ja kui suurtes osades on teised kalapüügiõiguse omanikud, keda piirkonna moodustamiseks on tarvis kaasa tõmmata, ja astub nendega ühendusse piirkonna moodustamiseks.

Piirkonna moodustamiseks teistelt püügiõiguslastelt nõusoleku saamisel esitatakse ettepanek piirkonna registreerimiseks Riigimetsade Talitusele või Kalandusseaduse § 9 ettenähtud omavalitsusele, vastavalt sellele, kas riigile kuulub vähemalt pool või alla poole piirkonna veekogust. Kui mõni moodustatavasse piirkonda kuuluv kalapüügiõiguse omanik ei anna nõusolekut kalapüügi piirkonna moodustamiseks, talitatakse Kalandusseaduse § 10 eeskirjade kohaselt.

§ 22. Era kalapüügi piirkonna moodustamiseks esitatakse vastav kirjalik avaldus kohalikule linna- või vallaomavalitsusele, tähendades ühtlasi isiku nime ja aadressi, keda volitatakse registreerimise asjus omavalitsusega ühendust pidama ja juurde lisades järgnevad registreerimiseks vajalikud tõendid ja andmed:

1) kavatsetavasse piirkonda kuuluvate kinnisvarade nimed ja kinnistusnumbrid;
2) piirkonna asukoht ja sellesse kuuluv vee-ala, märgitud kaardil või skitsil;
3) kavatsetava piirkonna pindala või kalda pikkus;
4) piirkonna taotlejate allkirjad selle üle, et nemad soovivad piirkonda moodustada.

§ 23. Registreeriv asutis on kohustatud saadud avalduse hiljemalt ühe kuu jooksul otsustama ja tehtud otsusest piirkonna taotlejaile või nende poolt volitatud esindajale teatama.

§ 24. Kalapüügi piirkondi registreerivad asutised on kohustatud pidama kalapüügi piirkonna registrit Riigimetsade Talituse poolt antud juhendite kohaselt.

§ 25. Omavalitsused on kohustatud kalapüügi piirkondade registreerimisest ja nendes tehtud muudatustest hiljemalt nädala jooksul, toimingu teostamisest arvates, saatma väljavõtte Riigimetsade Talitusele.

§ 26. Kalandusseaduse § 7 ettenähtud erandid väiksemate piirkondade registreerimiseks, samuti seaduse § 10 teise lõike alusel piirkonnast kaldaomanikkude väljajätmise otsustab Põllumajandusosakonna direktor.

§ 27. Riigi kalapüügi piirkonnad, mis on määratud kasutamisele väljarentimise teel, annab rendile vastava ministeeriumi see talitus või osakond, kelle valitsemisel on veekogu.

§ 28. Riigi kalapüügi piirkondade rendile andmine toimub enampakkumise teel. Enampakkumiseta võidakse kalapüügi piirkondi rendile anda eelmises (27) paragrahvis ettenähtud talituse või osakonna direktori otsusel juhtudel, kui rendile võtjaks on:

1) kohalik kalurite organisatsioon, kelle liikmete peatuluallikaks on olnud kalapüük renditavas kalapüügi piirkonnas;
2) isik, kes eeskujulikult ja kalamajanduse huvisid silmas pidades on kalapüügiüksusi varemalt majandanud, või on eeldusi, et ta seda renditud veekogus teeb;
3) kalastussporti harrastav organisatsioon, kes on kaasa aidanud kalamajanduse edendamisele kalakaitse teostamiseks või kalarikkuse tõstmiseks temale renditud veekogudes;
4) isik, kes on kalapüügiõiguse omanik (kaldaomanik) osas renditavast kalapüügi piirkonnast;
5) riigi- või omavalitsusasutis, kes kasutab kalapüügi piirkonda kalakasvatuse edendamiseks või kes vajab kalu oma ettevõtetes või asutistes toitlustamiseks.

§ 29. Iga rendileping peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid ja leppetingimusi:

1) rendileandja ja rendilevõtja nimed;
2) rendiaja kestuse;
3) kalapüügiks kasutada lubatud püüniste liigid, püüniste arv ja mõõdud, tähendades nootadel ringmõõdu ja silmade küljemõõdud ja teistel niidist püünistel nende iseloomulised mõõdud;
4) kalapüügi keeluajad;
5) rentniku kohustused veekogu rikastamiseks kasulikkude kalaliikidega;
6) nõuded kalakaitse ja järelevalve teostamise kohta renditud piirkonnas;
7) rendileandja kohustused ja õigused rendiobjekti suhtes;
8) rendivahekorra lõpetamise korra.

§ 30. Ühiskondlikes vetes tuleb kalapüügi piirkondade moodustamisel ja nende väljarentimisel toimida samade eeskirjade järgi, mis ette nähtud vastavalt riigi- või eravete kohta, kusjuures tuleb arvesse võtta Kalandusseaduse § 2 p. 2 eeskirju ja sama paragrahvi p. 1 alusel antava Põllutööministri määruse nõudeid.

4. peatükk.

Lina ja kanepi leotamine ja roiskvete juhtimine veekogudesse.

§ 31. Veekogudes, kus elutseb kalu, on keelatud leotada linu ja kanepit. Leotamine ei ole keelatud veekogust eraldatud kunstlikult ehitatud ligudes, millesse vett juhitakse veekogust, kui veejuhtmed suletakse lina või kanepi

likku paigutamisel. Erandina võib Põllumajandusosakonna loal linu ja kanepit leotada ka veekogudes, kus elutseb kalu, kui leotamist ei ole võimalik teostada mujal.

§ 32. Loa saamiseks lina või kanepi leotamiseks veekogus, kus elutseb kalu, tuleb esitada § 33 või 34 ettenähtud sooviavaldus hiljemalt 1. juuniks Põllumajandusosakonnale, kes oma otsusest teatab avalduse esitajale hiljemalt 1. augustiks. Põllumajandusosakond võib oma ametnikkude kaudu kontrollida kohapeal avalduses toodud andmete tõepärasust.

§ 33. Umbjärves lina ja kanepi leotamise loa saamiseks esitatavale sooviavaldusele lisatakse juurde andmed järve täpse asukoha, suuruse ja selles elutsevate kalaliikide kohta, ning juhul, kui järv kuulub mitme kinnisvara piiridesse, võimalust mööda ka järve kaart või skits, kus on näidatud kalda omandipiirid. Viimasel juhul tuleb sooviavaldusele juurde lisada ka kõigi kaldaomanikkude nõusolekud lina ja kanepi leotamiseks järves, kusjuures allkirjad peavad olema tõestatud kohalikus vallavalitsuses.

§ 34. Lina või kanepi leotamise loa saamiseks voolavas veekogus, kaasa arvatud järved, kust oja või jõgi lähtub, lisatakse esitatavale avaldusele juurde järgmised dokumendid:

1) veekogu kaart või skits, millel on märgitud lina- või kanepileo soovitav asukoht; kaardi või skitsi puudumisel anda leo asukoha täpne kirjeldus;
2) kohaliku vallavalitsuse poolt tõestatud allkirjad nõusoleku kohta lina või kanepi leotamiseks jões või ojas ühe kilomeetri ulatuses lina- või kanepileotuse kohast allavett kõikidelt kaldaomanikkudelt ja järves kõikidelt järve kaldaomanikkudelt;
3) kohaliku vallavalitsuse tõendus, et avalduse esitajal ei ole teist kohta lina või kanepi leotamiseks ning ei ole võimalust linaleo ehitamiseks veekogust vee ärajuhtimise teel.

Avalduses tuleb tähendada ka andmed järve suuruse või jõe keskmise laiuse ja vee keskmise sügavuse kohta veekogus linaleotuse ajal ning veekogus leiduvate kalaliikide kohta.

§ 35. Sooviavaldused Põllutööministeeriumi valitsemisele kuuluvates veekogudes lina ja kanepi leotamiseks otsustab ja tingimused määrab Riigimetsade Talituse direktor Põllumajandusosakonna ettepanekul, kusjuures nii avalduste esitamise kui ka otsustamise suhtes kohaldatakse § 32 antud tähtaegu.

§ 36. Lina ja kanepi leotamiseks voolavates veekogudes antakse luba kuni viieks aastaks. Lubasid võib pikendada, kui lina leotamise tagajärjel ei ole ilmsiks tulnud märgatavat kalade suremist või kalarikkuse vähenemist veekogus. Umbjärvedes võidakse lina ja kanepi leotamiseks luba anda piiramata ajaks.

§ 37. Väljaantud lubasid veekogudes lina ja kanepi leotamiseks võib loaandja asutis tühistada enne tähtaega, kui tuleb ilmsiks lina või kanepi leotamise tagajärjel veekogu reostumine roiskveega, mis on kahjulik inimeste või loomade tervisele või kutsub esile kalade suremist.

§ 38. Roiskvete juhtimine veekogudesse, kus elutseb kalu, on keelatud. Roiskveed tuleb enne veekogusse juhtimist Põllumajandusosakonna poolt ülesseatud nõuete kohaselt kahjutuks teha. Erandina võib Põllutööminister, ära kuulanud Majandusministeeriumi ja Sotsiaalministeeriumi seisukohad,

lubada roiskvete juhtimist veekogusse, kui ei ole teist võimalust linnade või rahvamajandusele tähtsate tööstuste või ettevõtete roiskvete ärajuhtimiseks, või nende kahjutuks tegemine on majanduslikult seotud ilmselt suuremate kuludega kui veekogusse juhtimisega saadud kahju.

§ 39. Tööstuse või ettevõtte omanikud esitavad Põllumajandusosakonnale sooviavalduse roiskvete juhtimiseks veekogusse, juurde lisades järgmisi andmeid:

1) tööstuse või ettevõtte asukoht ja veekogu nimetus ning koht, kuhu roiskvett juhitakse või soovitakse juhtida;
2) abinõude kirjeldus, mis on omaniku poolt ette võetud roiskvete puhastamiseks ja selle tagajärjed;
3) roiskvee hulk l/sek. ja voolavas veekogus vee läbivool l/sek. või järve suurus ning selle sügavus;
4) missuguseid kohustusi on roiskvee juhtija nõus kalakasvatuse edendamiseks enda peale võtma roiskvee veekogusse juhtimisega kalakasvatusele tekitatud kahjude katmiseks.

Põllumajandusosakonnal on õigus nõuda sooviavalduse esitajalt tema kulul Põllumajandusosakonna esindaja juuresolekul võetud roiskvee proovide analüüsimist Riiklikus Katsekojas või mõnes teises riiklikus või omavalitsuse laboratooriumis.

§ 40. Põllumajandusosakond võib igal ajal oma ametnikkude kaudu sooviavalduses esitatud andmeid kontrollida kohapeal, kusjuures sooviavalduse esitaja on kohustatud andma vajalikke seletusi ja võimaldama juurdepääsu tööstuse või ettevõtte roiskveele ning selle settekaevudele.

§ 41. Roiskvee veekogusse juhtimiseks loa andjal on õigus üles seada loasaajale tingimusi. Load on tähtajalised või tähtajatud. Tähtajatu loa, samuti tähtajalise loa enne tähtaega võib tühistada Põllutööminister, ära kuulanud Sotsiaalministeeriumi ja Majandusministeeriumi seisukohad juhul, kui loa saaja ei täida loa andmisel ülesseatud tingimusi.

II.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Põllutööminister A. Tupits.

Põllumajandusosakonna direktori as. J. Ümarik.

Riigimetsade Talituse direktor J. Luik.

Hind 10 senti. Riigi Trükikoja trükk